

Om ungdommens placering i den nationale udvikling udtalte mange delegerede, at ungdommen måtte drages aktivt ind i det politiske liv, og at der måtte udformes en koordineret ungdomspolitik inden for rammerne af de nationale udviklingsplaner. Endvidere fremhævedes betydningen af, at ungdommen fik adgang til passende uddannelse og beskæftigelse. Visse delegerede hæftede sig ved de negative virkninger af apartheid, kolonistyre og fremmed besættelse. Flere talere stillede sig positivt til afholdelsen af en ungdomskonference vedrørende ungdommens deltagelse i FN's 2. udviklingstiår samt en nærmere undersøgelse af mulighederne for oprettelse af et internationalt korps af frivillige.

Danmark udtalte (bilag 14), at det var FN's pligt at videregive til de unge af i dag de smertelige og dyrekøbte erfaringer, som menneskeheden havde måttet høste i dens lange kamp for menneskerettighederne. At opdrage ungdommen til respekt for menneskerettighederne måtte være et spørgsmål om at bevare dens åbenhed og hensyntagen til andre, når de unge senere i livet uundgåeligt måtte blive ledet af særlige interesser og ideer eller domineret af materielle goder. Derefter fulgte en redegørelse for ungdomskommissionens arbejde umiddelbart efter Anden Verdenskrig og det senere oprettede ungdommens kontaktudvalg. Fra dansk side henlede man opmærksomheden på det nyttige i på regionalt eller sub-regionalt plan at arrangere seminarer for administratorer og politikere, som har med ungdommens behov at gøre. Det understregedes, at ungdommens behov på nuværende tidspunkt først og fremmest måtte løses på nationalt plan. Endvidere understregede man nødvendigheden af, at FN på forskellig måde forsøger at komme ungdommen i tale. Man udtrykte påskønnelse af, at generalsekretæren i sin rapport havde omtalt de seminarer vedrørende ungdommens problemer, som den danske regering i samarbejde med ILO og UNESCO havde arrangeret. Indlægget afsluttedes med en forsikring om, at den danske regering ville fortsætte med at følge FN's arbejde på dette område med positiv interesse.

Norge hæftede sig ved den tendens, som findes til, at de ældre indtager en stadig mere dominerende rolle i de beslutningsta-

gende organer både nationalt og internationalt. Ungdommen måtte have adgang til at deltage på lige fod i det offentlige liv.

UK understregede betydningen af, at etableredes en dialog med ungdommen, og at denne fik den fornødne bistand til at formulere sin kritik. Man burde ikke foretage sig noget overilet, og uden at ungdommen selv var taget med på råd.

USA vendte sig imod tanken om at udarbejde en ungdomsdeklaration og fandt, at tiden nu var inde til specifikke forslag som f. eks. oprettelsen af et internationalt korps af frivillige.

II. Resolutionen.

Cypern fremlagde med Danmark, Sverige, Canada, Grækenland, Japan, Indien, Pakistan, Laos, Ghana, Rumænien og Jugoslavien som medforslagsstillere et resolutionsforslag, som senere også blev støttet af Chile, Costa Rica, Nicaragua, Ecuador, Iran og Østrig.

I den form, hvorunder resolutionen blev vedtaget i udvalget, bestod dens operative del af to afsnit, et for hvert af de to dagsordenspunkter.

I første afsnit bekræfter generalforsamlingen sine resolutioner 2445 (XXIII) og 2447 (XXIII), samtidig med at den tager generalsekretærens rapport om uddannelse af ungdommen i respekt for menneskerettighederne og fundamentale frihedsgoder til efterretning. I paragraf 3 understreges betydningen af at uddanne ungdommen i koloniområder og områder under fremmed besættelse med henblik på at fremme afkoloniseringen og retten til selvbestemmelse, idet der i uddannelsen må tages hensyn til den oprindelige befolknings nationale, religiøse og sproglige traditioner, således at disse ikke ændres for at tjene politiske motiver. I paragraf 4 opfordres ungdommen til at bekræfte sin tro på international ret og FN-pagtens målsætninger for verdensfred, venskabelige forbindelser og samarbejde mellem nationerne og menneskerettigheder. I paragraf 5 henledes regeringernes opmærksomhed på deres ansvar for at der føres en politik i overensstemmelse med menneskerettighederne for at værne om ungdommens tro på disse værdier og til bekæmpelse af kolonialisme, racisme og apartheid. Generalsekretæren anmodes i paragraf 6 om at af-